

**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
ГУМАНІСТИЧНО-ПРИРОДНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ЯНА ДЛУГОША
В МІСТІ ЧЕНСТОХОВІ (ПОЛЬЩА)**

**ISSN (print) 2617-0833
ISSN (online) 2617-0841**

**Міжнародний науковий журнал
«ОСВІТА І НАУКА»**

**ПРИРОДНИЧІ ТА ТЕХНІЧНІ НАУКИ
ГУМАНІТАРНІ ТА СУСПІЛЬНІ НАУКИ
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ**

Виходить два рази на рік

Випуск 1(34) 2023

МУКАЧЕВО-ЧЕНСТОХОВА

УДК 338.33:332.1(045)

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: КЛЮЧ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Феєр А. Є., Данканич В. А., Няговський І. Б.

DIVERSIFICATION OF REGIONAL ECONOMY: KEY TO SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Feier Anastasiia, Dankanych Vladyslav, Niagovskyi Igor

В статті досліджується поняття диверсифікації регіональної економіки. Встановлено, що диверсифікація регіональної економіки є стратегією різноманітності та розширення економічної активності. Виявлено мотиви, через які диверсифікація стає важливою стратегією, розглянуто різні підходи до диверсифікації, приділено увагу важливості розвитку людського капіталу, ролі органів влади та бізнес-спільноти у підтримці диверсифікації. Зроблено висновок на значущості диверсифікації регіональної економіки у підвищенні стійкості, зниженні ризиків та стимулюванні розвитку регіонів.

Ключові слова: сталий розвиток, диверсифікація, гірські території, стратегія, інвестиції.

The article examines the concept of diversification of the regional economy and its role in increasing the sustainable development of the regional economy. This especially applies to problem territories, which include the vast majority of mountainous territories of the Carpathian region. Only in Zakarpattia region, 215 settlements received the status of mountain settlements. For the most part, diversification is interpreted as a development strategy, a factor in increasing the efficiency of business structures that ensures the fulfillment of strategic tasks. Thus, it was established that the diversification of the regional economy is a strategy of diversity and expansion of economic activity within the framework of a specific region, with the aim of reducing dependence on individual industries or resources. The reasons why diversification becomes an important strategy, which allows to eliminate the risks associated with dependence on certain industries, and creates a more stable economic structure, contributes to increasing the competitiveness of the region and creating new opportunities for exports, attracting investments and creating jobs, have been identified. The article examines various approaches to diversification, such as the development of new industries, the modernization of existing sectors, the stimulation of innovation, and the development of services. Considerable attention is paid to the importance of human capital development and personnel training for work in new industries and spheres of activity. The role of the authorities and the business community in supporting the diversification of the regional economy through economic policy, financing and the creation of a favorable business environment is highlighted. The importance of the role of establishing partnerships between various interested parties, which contributes to the realization of diversification and the achievement of accelerated regional development, is emphasized. The author concluded on the importance of diversification of the regional economy in increasing stability, reducing risks and stimulating the development of regions.

Key words: sustainable development, diversification, mountain areas, strategy, resources, investments.

Постановка проблеми. Логіка розвитку процесів стратегічного управління

економікою України свідчить про те, що центр прийняття регулятивних рішень щодо структури економічної системи все більше зміщується на регіональний рівень. Тип галузевої структури, що сформувався в національному господарстві, експортна орієнтованість найважливіших сировинних галузей промисловості, посилення глобальної конкуренції та інтеграції економіки у світове господарство вимагають науково-методичного обґрунтування стратегій сталого зростання на всіх рівнях економічної вертикалі. Однією з домінуючих базових стратегій розвитку як української економіки взагалі, і регіонів зокрема, має стати стратегія диверсифікації. Для сучасної української економіки стратегія набуває особливого значення, оскільки історично сформована глибока диференціація регіонів і галузей з інвестиційної привабливості, інноваційної сприйнятливості, потенціалу розвитку на глобальному ринку, вимагає адекватних державних регулятивних заходів щодо забезпечення стійкості економічного зростання всіх рівнях економічної системи. Безумовно, таке масштабне народногосподарське завдання потребує серйозної модернізації наукових та практичних уявлень про ефективність галузевої структури та її диверсифікацію. Отже, стратегічне вирівнювання економічної та інвестиційної ефективності за допомогою диверсифікації можна визначити як актуальне науково-практичне завдання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема диверсифікації регіональної економіки вивчається та досліджується багатьма вченими та економістами у галузі регіональної економіки. Найбільш всесвітньо відомі дослідники, які займалися проблемою диверсифікації регіональної економіки: Майкл Портер (Michael Porter) – американський економіст, автор концепції конкурентних переваг регіонів (кластерів) та дослідник диверсифікації економіки, його роботи [1] містять багато корисних ідей щодо диверсифікації регіональної економіки. Річард Флорида (Richard Florida) – американський соціолог та економіст, відомий своїми дослідженнями у сфері творчого класу та розвитку міст. Він активно досліджує питання диверсифікації економіки та залучення висококваліфікованих працівників до регіонів [2]. Енріко Моретті (Enrico Moretti)

– італьяно-американський економіст, що спеціалізується в галузі регіональної економіки та трудової мобільності [3], його дослідження присвячені взаємозв'язку між інноваціями, зростанням та диверсифікацією економіки регіонів. Джейн Джейкобс (Jane Jacobs) – канадсько-американський автор і активіст, відома своїми роботами про міське життя та розвиток, її роботи про різноманітність та взаємодію різних галузей та підприємств у міському середовищі впливають на дослідження в галузі диверсифікації регіональної економіки [4]. Значний вклад зробили внесок у вивчення проблеми диверсифікації регіональної економіки українські вчені О. Мазуренко [9], О. Орлова [10], Н. Хомюк [11], М. Забедюк [12], В. Мамот [13], Л. Сатир, І. Свиноус [14], В. Гоблик, М. Пітюлич [15, 16], які також вивчають цю тему та роблять свої вклади у розуміння та вирішення проблем диверсифікації регіональної економіки. Однак, незважаючи на досягнутий прогрес та існуючі дослідження, появляються нові проблеми у галузі диверсифікації регіональної економіки, які вимагають подальшого вивчення та аналізу для забезпечення успішної реалізації стратегій диверсифікації та досягнення сталого розвитку регіонів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Розглянути поняття диверсифікації регіональної економіки та можливі підходи до її реалізації.

Виклад основного матеріалу. Регіональна економіка в наші дні стикається з різними викликами та ризиками, такими як економічні спади, зміна технологічних трендів та зміни у світовій торгівлі. У такій ситуації необхідно активно прагнути диверсифікації економіки регіону задля досягнення сталого розвитку. Усі регіони мають свої унікальні особливості, можливості та обмеження, і не завжди існуючі стратегії диверсифікації можуть бути легко застосовні чи успішні у кожному регіоні. Особливо це відноситься до гірських територій, повоєнного відновлення яких пов'язаного з репресивністю та не змозі самостійно розв'язати накопичені десятиліттями проблеми.

Однак, незважаючи на важливість диверсифікації, багато як гірських населених пунктів, так і територіальних громад стикаються з труднощами в її

реалізації та досягненні бажаних результатів. Проблема полягає в тому, що гірські території володіють багатими і різноманітними природними ресурсами, в своїй більшості залишаються слабо розвинутими в економічному відношенні. До основних причин такого стану можна віднести:

1. Неоднорідність умов: гірські території мають різні природні, географічні, економічні та соціокультурні умови, які створюють перепони для диверсифікації. Необхідно дослідити, як ці умови впливають на можливості та обмеження у реалізації диверсифікаційних стратегій.

2. Відсутність ресурсів та інфраструктури: для успішної диверсифікації регіональної економіки потрібні не лише фінансові та людські ресурси, а й існуюча інфраструктура, наукові та дослідницькі можливості. Проблеми з доступністю та якістю цих ресурсів та інфраструктури ускладнювати реалізацію диверсифікаційних стратегій.

3. Недостатність узгодженості та координації: диверсифікація потребує співробітництва та взаємодії різних зацікавлених сторін, включаючи органи державного управління та місцевого самоврядування, бізнес-спільноту, навчальні заклади та наукові установи, громадськість, що стає перепорою для успішної диверсифікації.

4. Ризики та невизначеність: диверсифікація несе у собі ризики та невизначеність, особливо у перехідний кризовий період. При реалізації нових галузей або зміні економічної структури виникають проблеми, пов'язані з конкуренцією, доступом до ринків, технологічними змінами та іншими факторами. Необхідно вивчити ці ризики та засоби їх управління.

Розкриємо поняття диверсифікації регіональної економіки докладніше. Диверсифікація – це стратегія, спрямована на різноманітність та розширення економічного портфеля регіону, що має вирішальний вплив на розвиток різних галузей і секторів економіки, і навіть розширення спектру товарів та послуг, вироблених і запропонованих у регіоні.

Основна мета диверсифікації полягає у зниженні залежності регіональної

економіки від обмеженої кількості галузей та джерел доходу. Коли економіка зосереджена в основному навколо одного або кількох вузькоспеціалізованих секторів, вона стає вразливою перед різними зовнішніми та внутрішніми факторами, такими як зміни у світовому попиті, конкуренція, зміна технологічних трендів, природні катаклізми. У разі кризи або зміни умов регіон втрачає значний економічний потенціал. Диверсифікація регіональної економіки передбачає розвиток кількох галузей та секторів, які доповнюватимуть один одного та забезпечуватимуть більш стійке та врівноважене зростання. Наприклад, регіон, який залежить від видобутку та експорту одного типу сировини, може розвивати виробництво товарів на його основі, розробку відповідних технологій, а також різні сфери послуг, пов'язані з цією галуззю. Інший підхід до диверсифікації полягати у розвитку нових галузей із високим потенціалом зростання та інновацій, що стане новими джерелами доходу для регіону.

Диверсифікація регіональної економіки є стратегічним підходом, спрямованим на різноманітність та розширення економічної діяльності в рамках конкретного регіону з метою розвитку різних галузей, секторів та індустрій, щоб зменшити залежність регіону від одного або кількох основних джерел доходу.

У сучасній економічній літературі існує велика кількість різноманітних підходів до визначення сутності диверсифікації (таблиця 1).

Таблиця 1

Наукові підходи до визначення змісту поняття «диверсифікація»

Джерело	Трактування поняття «диверсифікація»
Майкл Портер [1]	<i>"процес розвитку нових галузей та продуктів, здатних збільшити кількість та якість робочих місць, підвищити доходи та покращити конкурентоспроможність регіону".</i>
Річард Флорида [2]	<i>"різноманітність галузей та секторів економіки в регіоні, які сприяють притоку креативного класу, стимулюють інновації та створюють сприятливе середовище для розвитку міської життя".</i>
Енріко Мореккіа [3]	<i>"процес розвитку нових галузей та індустрій, здатних збільшити економічну активність, залучити інвестиції та покращити конкурентоспроможність регіону".</i>
Б.Ф. Заболоцький [5]	<i>поняття, що охоплює, три основні аспекти: поділ праці в глибину і ширину, спеціалізацію і розширення об'єктів виробничої діяльності, реагування і адаптацію економічної системи до технологічних, економічних і соціальних змін.</i>
Гузар І.Є. [6]	<i>вид стратегії маркетингу, спрямованої на розширення кількості сфер</i>

	<i>діяльності фірми на ринках нових продуктів, виробництво яких не пов'язано з основним виробництвом фірми.</i>
Пітюлич М.М. [7]	<i>кількісні і якісні структурні перетворення економіки спрямовані на підвищення ефективності функціонування пріоритетних сфер господарювання і зв'язаних з ним видів економічної діяльності, які викликають мультиплікаційний ефект у сфері виробництва, зайнятості, доходах і рівні життя населення.</i>
Хомюк Н.Л. [8]	<i>урізноманітнення об'єкта дослідження й надання йому багатогалузевого, комбінованого характеру, що реалізується за допомогою розширення сфер діяльності підприємств, організацій, галузі, території.</i>
Джейн Джейкобс [4]	<i>"створення та підтримання різноманітності економічної активності в місті або регіоні, де різні галузі та підприємства взаємодіють та підтримують одна одну, сприяючи економічному зростанню та процвітанню".</i>

Джерело: узагальнено авторами

Ці визначення відображають загальну ідею диверсифікації як стратегічного підходу до різноманітності та розширення економічної активності у регіоні. Таким чином, стратегія спрямована на:

–зниження економічної вразливості: диверсифікація дозволяє регіонам згладжувати коливання економічної активності, оскільки зміни у галузі або секторі компенсуються розвитком інших;

–збільшення конкурентоспроможності: регіони, що володіють різноманітним економічним портфелем, забезпечують собі перевагу в умовах глобалізації та економічного середовища, що швидко змінюється;

–створення нових робочих місць: диверсифікація економіки веде до появи нових галузей, що сприяє створенню нових робочих місць та покращенню життєвого рівня населення.

Існує кілька підходів до диверсифікації економіки гірських територій. Це і розвиток нових галузей та індустрій, і модернізація існуючих секторів економіки, і стимулювання інновацій та розвиток сфери послуг. Важливим аспектом є також розвиток людського капіталу та підготовка кадрів, здатних працювати у нових галузях та сферах діяльності.

Державні органи та органи місцевого самоврядування повинні підтримувати диверсифікацію через реалізацію відповідних політик та програм, надання податкових пільг, фінансування інновацій та освіти, а також створення

сприятливого бізнес-клімату для залучення інвестицій.

Насамкінець, диверсифікація регіональної економіки є стратегічним підходом, спрямованим на різноманітність та розширення економічної активності територіальних громад. Це чи не єдиний інструмент для гірських територій Закарпаття для створення сприятливого та різнобічного економічного середовища для подолання відставання в соціально-економічному розвитку.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Диверсифікація приносить низку переваг для територіальних громад гірських територій, включаючи збільшення робочих місць, розвиток нових галузей, підвищення рівня життя населення, залучення інвестицій та різноманітність економічної активності

В цілому, розуміння та застосування концепції диверсифікації регіональної економіки має велике значення для досягнення сталого розвитку гірських територій. Реалізація диверсифікаційних стратегій потребує всебічного підходу, координації та співробітництва державних структур, органів місцевого самоврядування, малого та середнього бізнесу, установ освіти та громадськості.

Однак залишаються деякі невирішені проблеми, такі як адаптація стратегій диверсифікації до специфічних умов як регіонів, так і територіальних громад та розробка інструментів підтримки диверсифікації. Подальші дослідження, розробки в цій галузі сприятимуть більш ефективній реалізації диверсифікаційних стратегій та сталому розвитку.

Список використаних джерел

1. Porter M. E. The Competitive Advantage of Nations / M. E. Porter // Harvard Business Review. – 1990. – Vol. 68, № 2. – P. 73–93.
2. Florida R. The Rise of the Creative Class and How It's Transforming Work, Leisure, Community and Every day Life / R. Florida. – New York: Perseus Book Group, 2002.
3. Moretti Enrico. The new geography of jobs / Enrico Moretti. – Boston: Houghton Mifflin Harcourt, 2012. – 294 p.
4. Jacobs J. Cities and the wealth of nations / J. Jacobs. – New York: Random House, 1984. – 257 p.
5. Заболоцький Б. Ф. Регіональна економіка: навч. посіб. / Б. Ф. Заболоцький. – Львів: Новий світ–2000, 2011. – 540 с.
6. Гузар І. Є. Економіка праці в умовах постіндустріального суспільства: словник термінів і понять / І. Є. Гузар; за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. Л. К. Семів. – Львів: Ліга-Прес. 2011. – 261 с.
7. Пітюлич М. М. Гірські території Українських Карпат: сучасний стан та перспективи розвитку: монографія / М. М. Пітюлич. – Ужгород: Гражда, 2015. – С. 84.
8. Просторовий розвиток регіону, соціально-економічні можливості, ризики і перспективи:

монографія / за ред. д.е.н., проф. Л. Т. Шевчук. – Львів, 2011. – С. 16.

9. Мазуренок О. Особливості диверсифікації машинобудівних підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук. 0800.04 / О. Мазуренок. – Тернопіль, 2013. – 27 с.

10. Орлова Є. В. Диверсифікація підприємств: сутність і класифікація видів / Є. В. Орлова // Регіональна економіка: теорія і практика. – 2008. – № 8. – С. 9–11.

11. Хомюк Н. Л. Диверсифікація розвитку сільських територій в умовах децентралізації: монографія / Н. Л. Хомюк. – Луцьк: Вежа – Друк, 2019. – С. 74.

12. Забедюк М. С. Стратегія диверсифікації як шлях підвищення ефективності діяльності підприємства [Електронний ресурс] / М. С. Забедюк // Економічний форум. – 2020. – Вип. 1(2). – С. 87–92. – Режим доступу: <https://doi.org/10.36910/6775-2308-8559-2020-2-11>.

13. Мамот В. Є. Диверсифікація як напрям стратегічного розвитку підприємства в контексті невизначеності середовища господарювання / В. Є. Мамот // Ефективна економіка. – 2010. – № 1. – С. 72–78.

14. Сатир Л. М. Організаційно-економічні аспекти диверсифікації виробничої діяльності сільськогосподарських підприємств / Л. М. Сатир, І. В. Свиноус // Вісник аграрної науки. – 2015. – С. 66–70.

15. Сучасні тенденції в демографічний розвиток населення малих сіл Закарпатської області / В. П. Мікловда, М. І. Пітюлич, В. В. Гоблик, М. М. Пітюлич // Науковий вісник університет. Серія: Економіка. – 2021. – Вип. 8(3). – С. 67–74.

16. Гоблик В. В. Спільні транскордонні регіони України та ЄС: зовнішньоекономічний аспект: монографія / В. В. Гоблик. – Львів: Інститут регіональних досліджень НАН України, 2012. – 305 с.

References

1. Porter, M. E. 1990. "The Competitive Advantage of Nations". *Harvard Business Review* 68, 2: 73–93.
2. Florida, R. 2002. *The Rise of the Creative Class and How It's Transforming Work, Leisure, Community and Every day Life*. New York: Perseus Book Group.
3. Moretti, Enrico. 2012. *The new geography of jobs*. Boston: Houghton Mifflin Harcourt.
4. Jacobs, J. 1984. *Cities and the wealth of nations*. New York: Random House.
5. Zabolotskyi, B. F. 2011. *Rehionalna ekonomika [Regional economy]*. Lviv: Novy svit–2000.
6. Huzar, I. Ye.; Semiv, L. K., ed. 2011. *Ekonomika pratsi v umovakh postindustrialnoho suspilstva [Labor economics in the conditions of post-industrial society]*. Lviv: Liga-Press.
7. Pitiulych, M. M. 2015. *Hirski terytorii Ukrainy Karpat: suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku [Mountain territories of the Ukrainian Carpathians: current state and development prospects]*. Uzhhorod: Hrazdha.
8. Shevchuk, L. T. 2011. *Prostorovyi rozvytok rehionu, sotsialno-ekonomichni mozhlyvosti, ryzyky i perspektyvy [Spatial development of the region, socio-economic opportunities, risks and prospects]*. Lviv.
9. Mazurenok, O. 2013. "Osoblyvosti dyversyfikatsii mashynobudivnykh pidpriemstv". Abstract of the dissertation of the candidate. economy Science]. Ternopil.
10. Orlova, Ye. V. 2008. "Dyversyfikatsiya predpriaty: sushchnost y klasyfikatsiya vydiv [Diversification of enterprises: essence and classification of types]". *Regional economy: theory and practice* 8: 9–11.
11. Khomiuk, N. L. 2019. *Dyversyfikatsiia rozvytku silskykh terytorii v umovakh detsentralizatsii [Diversification of the development of rural areas in conditions of decentralization]*. Lutsk: Tower - Print.
12. Zabediuk, M. S. 2020. "Stratehiia dyversyfikatsii yak shliakh pidvyshchennia efektyvnosti diialnosti pidpriemstva [Diversification strategy as a way to improve the efficiency of the enterprise]". *Economic Forum* 1(2): 87–92. <https://doi.org/10.36910/6775-2308-8559-2020-2-11>.
13. Mamot, V. Ye. 2010. "Dyversyfikatsiia yak napriam stratehichnoho rozvytku pidpriemstva v konteksti nevyznachenosti seredovyshcha hospodariuvannia [Diversification as a direction of strategic development of the enterprise in the context of the uncertainty of the economic environment]". *Efficient economy* 1: 72–78.
14. Satyr, L. M., and Svynous, I. V. 2015. Orhanizatsiino-ekonomichni aspekty dyversyfikatsii vyrobnychoi diialnosti silskohospodarskykh pidpriemstv [Organizational and economic aspects of diversification of production activity of agricultural enterprises]. *Herald of Agrarian Science*: 66–70.
15. Miklovda, V. P., Pitiulych, M. I., Hoblyk, V. V., and Pitiulych, M. M. 2021. "Suchasni tendentsii v

demografichniy rozvytok naseleння malykh sil Zakarpatskoi oblasti [Modern trends in the demographic development of the population of small villages in the Transcarpathian region]". *Scientific Bulletin of the University. Series: Economy* 8(3): 67–74.

16. Hoblyk, V. V. 2012. *Spilni transkordonni rehiony Ukrainy ta YeS: zovnishnoekonomichniy aspekt [Joint cross-border regions of Ukraine and the EU: foreign economic aspect]*. Lviv: Institute of Regional Studies of the National Academy of Sciences of Ukraine.

УДК 37.013.3:001.895-049.7(045)

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Феєр О. В.

USE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE MODERN EDUCATIONAL PROCESS

Feier Oksana

У статті розглянуто актуальність використання інноваційних технологій навчання у закладах вищої освіти, причини їх використання. Визначено основні інноваційні технології (віртуальна та розширена реальність, машинне навчання та штучний інтелект, комп'ютерне моделювання та симуляції, онлайн-навчання), які використовуються в сучасному освітньому процесі. Досліджено та узагальнено переваги кожної технології.

Ключові слова: *інноваційні технології навчання, віртуальна реальність, розширена реальність, машинне навчання, штучний інтелект, комп'ютерне моделювання та симуляції, онлайн-навчання, освітні онлайн -платформи*

The article defines that the innovations of the educational process should be understood as effective and effective innovations in the content, methods, means and forms of education. The relevance of the use of innovative learning technologies in institutions of higher education determined by the new philosophy of education is considered. The reasons for using innovative technologies are systematized, among which the main ones are technological literacy, critical thinking, communication and cooperation, flexibility and adaptability, the ability to generate new ideas and make necessary decisions, etc. It was determined that the most popular innovative technologies used in the modern educational process are virtual and augmented reality, machine learning and artificial intelligence, computer modeling and simulations, and online learning. The advantages of each technology are studied and summarized.

Keywords: *innovative learning technologies, virtual reality, augmented reality, machine learning, artificial intelligence, computer modeling and simulations, online learning, educational platforms*

Підготовка для ринку праці якісного і конкурентного фахівця є результатом використання різноманітних форм, методів, підходів, інструментів організації та

Самойлов О. С., Антоник Є. М.	КОРИСТУВАЧІВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ	
Щербан Т. Д., Данканич А. А.	ОСОБЛИВОСТІ ПРОЄКТУВАННЯ ПОВЕДІНКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЯХ	204

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

Андрушко Р.П., Жидовська Н. М.	АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВИТРАТ НА ЯКІСТЬ АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ	212
Лисиця А.О.	ДІЯЛЬНІСТЬ КОНТРОЛЮЮЧИХ ОРГАНІВ В СФЕРІ МИТНОЇ СПРАВИ	220
Максименко Д.В., Ковач Олександра	СУЧАСНІ МОДЕЛІ ОБЛІКУ ВИТРАТ	227
Росола У. В., Росола А. П.	АКТУАЛІЗАЦІЯ ЗЕЛЕНОГО МАРКЕТИНГУ В КОНТЕКСТІ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ	233
Феєр А. Є., Данканич В. А., Няговський І. Б.	ДИВЕРСИФІКАЦІЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: КЛЮЧ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ	238
Феєр О. В.	ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	245
Хома П. П., Данканич В. А., Няговський І. Б.	АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЕКОНОМІСТІВ ТА ПРОТИДІЇ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ	253

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>